

מתנדבי היישוב לצבא הבריטי
*Volunteers of the Yishuv to the British
 armed forces in World War II*

השירות הבולאי
 המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 61080

243

13.2.79

PHILATELIC SERVICES
MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO • ISRAEL

מחיר: 1000 ש"ח

בול ההתנדבות של היישוב היהודי בארץ־ישראל לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה

שלושים אלף צעירים וצעירות, בני היישוב היהודי בארץ־ישראל, התנדבו לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, כשהם נושאים בליבם את תקוות התחייה וחזון התקומה של העם היהודי במולדתו ההיסטורית. שלוש רבבות לוחמים אלה היוו את הצבא היחיד בעולם, אשר התגייס למלחמה בצורך הנאצי לא מכוח צווים ממשי־תיים אלא מכוח ההתנדבות, ששורשיה בהכרה הלאומית ובאמונה העמוקה בשותפות הגורל של העם היהודי בכל רחבי תבל. ארבע מטרות עמדו לנגד עיניו של כל מתנדב מקרב היישוב לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה:

- להילחם כאדם בנאצים;
- להילחם כיהודי בנאצים;
- להביא את בשורת הגאולה לשארית הפליטה, לזקוף קומתה, לפלס דרכים ולהבקיע נתיבים לעלייתה לארץ;
- לכונן גרעין של צבא עברי סדיר.

מתנדבי היישוב שירתו בחילות היבשה, ובזרועות האוויר והים של הצבא הבריטי. הם לקחו חלק בכל אזורי הלחימה בים, באוויר וביבשה: סוריה ולבנון, עירק ופרס, מצרים, לוב, טריפולי וטוניס, חבש ואריתריאה, יוון, כרתים, קפריסין, רודוס וצרפת, איטליה, הולנד ובלגיה. הם הרחיקו עד הודו, בורמה, סינגפור ואוסטרליה. 800 חללים נפלו במערכות לוב, יוון, הים התיכון וחזית איטליה. מיליון וחצי לוחמים יהודיים היו בשורות הכוחות המזוינים של בנות־הברית במלחמת העולם השנייה, אך זהותם חפפה את זהות המדינה, שבצבאה שירתו. הם זוהו כאנגלים, כאמריקנים, כצרפתים, כרוסים וכיו"ב, גם אם וכאשר תחושת המורשת היהודית פעמה בליבם. היחידשו מלחמה על הנאצים בשם העם היהודי ונלחמו בהם כיהודים — היו מתנדבי היישוב. לאחר מאבק ממושך ועקשני להכרה בייחודם הלאומי הצבאי — לאמור, ריכוזם של המתנדבים בעוצבה על דגלה וסמלה, דגל תכלת־לבן עם מגן דוד, וזכות למלחמה פעילה בקו החזית הקדמי — כוננה החטיבה היהודית

MARCH OF VOLUNTEERS FOR SERVICE IN THE
BRITISH ARMY — 1940

מצעד מחנודי הישוב לצבא הבריטי — 1940

דית הלוחמת (החי"ל), שלחמה באיטליה מול יחידות נבחרות של הצבא הנאצי. לחימתו של החי"ל היתה גולת-הכותרת להתנדבותם של בני היישוב כיהודים למלחמה בנאצים. אופיו הלאומי המובהק של כוח זה הופגן במסדר הניצחון בלונדון, כשנציגיו צועדים עם דגל הלאום מונף אל על. הוא מצא ביטויו גם בציון לשבח של צ'רצ'יל ביום הניצחון, כאשר פירט את החילות שהשתתפו בקרבות למיגור הנאצים, וביניהם — "החטיבה היהודית המתוגברת, שגל-חמה בקו החזית באומץ רב".

הפיזור הגיאוגרפי של מתנדבי היישוב בשלוש יבשות — אסיה, אפריקה ואירופה — סייע להם ליצור קשר עם אחיהם הנרדפים בארצות הדיכוי (הגוררות לנאצים), ללכדם, להדריכם, לעודדם ולהפיח בהם תקווה ואמונה לבוא יום הגאולה. אחרי הניצחון הפכה תנועת ההתנדבות של בני היישוב ובנותיו לאבן שואבה לשארית הפליטה ממחנות השמד וההרג. המתנדב היהודי חיפש את ניצולי השואה, הביא להם את בשורת הגאולה, זקף קומתם, היתווה מסילות, פרץ גבולות והביאם למקום מבטחים במולדתו. דגל החטיבה היהודית הלוחמת, שהונף באיטליה, היה נס ומגדלור לשארית הפליטה, דגל העלייה וההעפלה; והבשורה שיצאה מנככי ליבם של המתנדבים חדרה עמוק לליבותיהם של הפליטים. בכינוס הראשון, שקיימו באיטליה, הביעו "את תודתם העמוקה למתנדבי היישוב, שהעלו את כבוד העם היהודי בהתנדבם למלחמה נגד היטלר, בעד עזרת אחים שהושטה להם בבריחתם מארצות החורבן והשמד, במטרה להגיע לארץ-ישראל, ומיחלים ליום, בו יפעלו יחד אתם לתקומת ארצנו ולתחיית עמנו" (מאי 1945). ואכן — תקוותם התגשמה בבוא היום — במלחמת העצמאות של עם ישראל.

עם הסרת מדי הצבא הבריטי לא תם ייעודם של מתנדבי היישוב: תורות האירגון, הניהול, ההדרכה והלוחמה של צבא סדיר שנלמדו בבתי-הספר הצבאיים, והניסיון הרב, שנרכש במשך שש שנות שירות בחילות הרגלים, הים, האוויר, התובלה, הרפ"א, ההנדסה, התותחנים, החימוש, הקשר, החפרים והח"ן בזירות הלחימה השונות היו לאבן הראשה בבנייתו של צה"ל.

Brigade marked the highlight of the Palestinian-Jewish volunteers in their contribution, as Jews, to the allied war effort. Their national identity was displayed for all to see when they took part in the Victory Parade in London, marching proudly behind their own national flag. It also found expression in Churchill's acknowledgement, on V-Day, when he proudly listed the contingents that had taken an active part in routing the Nazi enemy, including "the Jewish Brigade which fought courageously in the forefront of battle".

The volunteers were widely scattered over three continents — Asia, Africa and Europe — a fact which helped them to make contact with their persecuted brethren in the conquered territories, organize them, educate them, encourage them and kindle in their hearts the hope of delivery and a belief that the day of salvation was near. When the day of victory finally arrived, the volunteers acted as a kind of magnet to the wretched survivors of the death camps. They sought them out, aided and comforted them, gave them back their self-respect and conducted them safely past hostile borders to the shelter of their own homeland. The flag of the fighting Jewish Brigade which had flown so proudly in Italy became the banner of the illegal immigrants. At the first Congress of Jewish Refugees held in Italy, they expressed their "deep appreciation to the volunteers from the Yishuv who had brought honour to the Jewish people by volunteering to take part in the fight against Hitler; for the assistance rendered to their brethren from the devastated areas in helping them flee to the safety of their own homeland" and expressed their yearning for the day when they would fight, "side by side, for the restoration of our land and the revival of our people" (May 1945). And the day came when their hope was realised — the People of Israel's War of Independence.

The volunteers' mission was not completed, however, with the shedding of their British army uniforms. All that they had learned in the military schools about the organization, training and operation of a fighting army, and the vast experience they had accumulated in the different branches of the armed forces — infantry, navy, air force, transport, medicine, engineers, artillery, armour, supplies, communications and the women's auxiliary corps — in the different theatres of war, all this formed the solid foundations on which Israel's own army (ZAHAL) was later founded.

THE PALESTINIAN-JEWISH VOLUNTEERS TO THE BRITISH FORCES IN WORLD WAR II

Thirty thousand men and women of the "Yishuv" — the Jewish community in Eretz Israel — volunteered for service in the British Forces during World War II carrying with them in their hearts the dream of the rebirth of the Jewish nation in its own homeland. What led them to volunteer was not only the long history of Jewish bravery that was to stand them in good stead during the War of Independence, but the urge to appear as an organized Jewish Force, to rescue the survivors of the Holocaust and to settle accounts with the murderers of the Jewish people. These 30,000 fighters constituted the only army in the world that did not have to be conscripted to fight the Nazi war machine but who had all volunteered out of a deep feeling of identification with world Jewry.

These Jewish volunteers had four goals:

- To fight as human beings against the Nazi Foe,
- To fight as Jews,
- To bring about the rescue of the remnants of the Holocaust, restore their self-respect and bring them safely to the Jewish homeland,
- To form the nucleus of a regular Jewish army.

The volunteers served in the British army, navy and air force and took part in all the theatres of war — Syria and Lebanon; Iraq and Persia; Egypt; Libya; Tripoli and Tunis; Ethiopia and Eritrea; Greece and Crete; Cyprus; Rhodes; France; Italy; Holland and Belgium. They even found their way to India, Burma, Singapore and Australia. 800 fell in the campaigns in Libya, Greece, Italy and the Mediterranean, sacrificing their lives fighting the Nazis in the name of human liberty.

A million and a half Jews served in the Allied Armies in World War II, but all as citizens of their countries of birth — they were considered as Englishmen, Americans, Frenchmen, Russians, etc., although they carried in their hearts the feeling of belonging to the Jewish people. It was only the Palestinian Jews who carried on the fight against the Nazis as Jews and in the name of Jewry. It was only after a protracted and determined fight that they were granted recognition as a Jewish military force and were granted the right to fight under their own flag — the blue and white flag with the Star of David — to take an active part in the fight against the Nazi enemy. The Jewish Brigade moved to the Italian front line to face crack units of the Nazi army. These battles of the Jewish

אשר אורון נולד בשנת 1939 בפולין. עלה לארץ בשנת 1947, למד עיצוב גרפי "בלונדון קולג' אוף פרינטינג".

כיום עוסק בתחומים רחבים של עיצוב גרפי תוך התמחות בעיצוב משולב ויישומו במערכות ההסברה, הפרסום והשיווק של מוסדות וחברות.

עיצב אותיות כתב עבריות (אותיות "אורון" נקראות על שמו). כן עיצב ספרים, ארזות, כרזות וסמלים.

משנת 1968 משמש כמרצה במחלקה לעיצוב גרפי באקדמיה לאמנות בצלאל. ב-1976 מונה כפרופסור חבר באקדמיה. כן ייצג את האקדמיה בכנסים מקצועיים בין-לאומיים בנושאי העיצוב הגרפי, הטיפוגרפיה וההוראה של מקצועות אלה.

משמש כחבר ועדת החינוך של האיגוד הבין-לאומי לטיפוגרפיה. פרסם מאמרים בכתבי עת בין-לאומיים. עבודותיו פורסמו באירופה, ארצות הברית ויפן בכתבי עת ובספרים מקצועיים.

Asher Oron was born in 1939, in Poland. He immigrated to Israel in 1947 and later studied Graphic Design at the London College of Printing.

His current work covers many areas of graphic design with the emphasis on integrated design and its application to the fields of information, publicity and marketing campaigns for public institutions and industry.

He has designed a set of Hebrew type (known as "Oron"), several books, packaging units, posters and symbols.

In 1968 he was appointed a lecturer in the Department of Graphic Design at the Bezalel Academy of Art in Jerusalem and in 1976 was promoted Associate Professor. He has represented Bezalel at various international conferences devoted to graphic art and typography and methods of teaching them. He is also a member of the educational committee of the International Typographical Union.

His articles have appeared in various international journals and professional publications in Europe, the USA and Japan.